RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

22. marts 2011 *

I sag T-369/07,

Republikken Letland, først ved E. Balode-Buraka og K. Bārdiņa, derefter ved L. Ostrovska og endelig ved L. Ostrovska og K. Drēviņa, som befuldmægtigede,

sagsøger,

støttet af:

Republikken Litauen ved D. Kriaučiūnas, som befuldmægtiget,

og af

Den Slovakiske Republik, først ved J. Čorba, derefter ved B. Ricziová, som befuldmægtigede,

intervenienter,

* Processprog: lettisk.

mod

Europa-Kommissionen ved U. Wölker, E. Kalnins og I. Rubene, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, først ved Z. Bryanston-Cross, derefter ved S. Behzadi-Spencer, I. Rao og F. Penlington, som befuldmægtigede, bistået af barrister J. Maurici,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2007) 3409 af 13. juli 2007 om ændring af den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Letland har forelagt for perioden 2008-2012 i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32),

har

RETTEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi (refererende dommer), og dommerne E. Cremona og S. Frimodt Nielsen,

justitssekretær: fuldmægtig K. Pocheć,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. september 2010,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

Internationale og fællesskabsretlige bestemmelser vedrørende De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyotoprotokollen

1 De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, der blev vedtaget i New York den 9. maj 1992 (herefter »UNFCCC«) og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets beslutning 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af UNFCCC

(EFT 1994 L 33, s. 11), har som endemål at stabilisere koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig menneskeskabt indvirkning på klimasystemet. Bilag I til UNFCCC indeholder en fortegnelse over parterne i konventionen, hvoriblandt indgår Republikken Letland, som i fortegnelsen desuden er klassificeret i kategorien af lande, som er ved at overgå til markedsøkonomi. UNFCCC trådte i kraft i Fællesskabet den 21. marts 1994.

2 Med henblik på at nå det endelige mål for konventionen blev Kyotoprotokollen til UNFCCC vedtaget den 11. december 1997 (beslutning 1/CP.3 »Vedtagelse af Kyotoprotokollen til [UNFCCC]«). Bilag A til Kyotoprotokollen indeholder en fortegnelse over de drivhusgasser og en fortegnelse over de sektorer/kildekategorier, som er omfattet af Kyotoprotokollen. Bilag B til Kyotoprotokollen indeholder en fortegnelse over parterne i protokollen med deres kvantitative emissionsbegrænsnings- og reduktionsforpligtelser, heriblandt forpligtelsen for Republikken Letland, hvis reduktionsmål således er fastsat til 8 %.

3 Den 25. april 2002 vedtog Rådet for Den Europæiske Union beslutning 2002/358/EF om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyotoprotokollen til [UNFCCC] og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed (EFT L 130, s. 1). Kyotoprotokollen samt bilag A og B til protokollen er gengivet i bilag I til beslutning 2002/358. De emissionsmængder, der er tildelt henholdsvis Fællesskabet og dets medlemsstater i overensstemmelse med artikel 4 i Kyotoprotokollen, findes i tabellen over kvantitative emissionsbegrænsnings- og reduktionsforpligtelser i bilag II til beslutning 2002/358.

Bestemmelser vedrørende Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

4 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004 (EUT L 338, s. 18), lyder således:

»Ved dette direktiv fastlægges en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet […] med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.«

5 Artikel 9 i direktiv 2003/87 har følgende ordlyd:

»1. For hver af de i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede perioder udarbejder hver medlemsstat en national plan med angivelse af den samlede mængde kvoter, den vil tildele for den pågældende periode, og hvordan den vil tildele dem. Planen skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger. Med forbehold af traktaten udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2003 retningslinjer for opfyldelsen af kriterierne i bilag III.

For perioden i artikel 11, stk. 1, skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. For de følgende perioder skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest atten måneder inden den pågældende periodes begyndelse.

2. De nationale tildelingsplaner gennemgås i det i artikel 23, stk. 1, [i direktiv 2003/87] nævnte udvalg.

3. Kommissionen kan senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en national tildelingsplan i henhold til stk. 1 afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10. Medlemsstaten træffer kun afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen. En afgørelse om afslag truffet af Kommissionen skal begrundes.«

6 Artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87 lyder således:

»For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, og for hver efterfølgende femårsperiode, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og påbegynder processen for tildeling heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes mindst 12 måneder inden den pågældende periodes begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.«

7 Bilag III til direktiv 2003/87 opregner 12 kriterier for nationale handlingsplaner. Kriterierne 1-3 i bilag III er udformet således:

»1. Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode, skal være i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelse til at begrænse sine emissioner efter beslutning 2002/358/EF og Kyotoprotokollen under hensyn til den andel, som disse kvoter udgør af de samlede emissioner i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv, og de nationale energipolitikker, og skal være i overensstemmelse med det nationale klimaændringsprogram.

Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal ikke være større end den mængde, der kan forventes at være nødvendig med henblik på en nøje anvendelse af kriterierne i dette bilag. Inden 2008 skal mængden af kvoter være tilpasset bestræbelserne på at nå eller overgå hver enkelt medlemsstats mål som fastsat i beslutning 2002/358/EF og Kyotoprotokollen.

2. Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med vurderingen af de faktiske og forventede fremskridt hen imod opfyldelsen af medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets forpligtelser i medfør af beslutning 93/389/EØF.

3. Den mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med det potentiale, herunder det teknologiske potentiale, som de anlæg, der er omfattet af denne ordning, har med hensyn til at reducere emissionerne. Medlemsstaterne kan basere deres kvotefordeling på de gennemsnitlige drivhusgasemissioner pr. produkt inden for hver aktivitet og de fremskridt, der kan gøres inden for disse aktiviteter.

[…]«

Sagens baggrund

8 Ved skrivelse af 16. august 2006 forelagde Republikken Letland i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2003/87 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber sin nationale

tildelingsplan for perioden 2008-2012 (herefter »NAP«). Ifølge NAP'en havde Republikken Letland til hensigt at tildele sin nationale industri, der er omfattet af bilag I til direktiv 2003/87, et samlet årligt gennemsnit på 7,763883 mio. tons kuldioxidækvivalent ($MteCO_2$).

9 Den 29. november 2006 vedtog Kommissionen en første beslutning om afvisning, hvis dispositive del lyder således:

»*Artikel 1*

Følgende del af [NAP'en] for den i direktivets artikel 11, stk. 2, omhandlede første femårsperiode er uforenelig med kriterierne 1-3 i bilag III til direktiv [2003/87]: den andel af den samlede mængde kvoter, som skal tildeles, svarende til 4,480580 [$MteCO_2$], er uforenelig med de vurderinger, der er foretaget i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets] beslutning nr. 280/2004/EF [af 11.2.2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyotoprotokollen (EUT L 49, s. 1)] og med potentialet, herunder det teknologiske potentiale, for reduktion af emissionerne fra [de pågældende] aktiviteter.

Artikel 2

Der vil ikke blive gjort indsigelse mod [NAP'en], hvis der, på en ikke-diskriminerende måde, foretages nedennævnte ændringer i planen, og hvis ændringerne forelægges Kommissionen hurtigst muligt under hensyn til den tid, det kræver at gennemføre de nationale procedurer: den samlede mængde kvoter, der skal tildeles inden for rammerne af fællesskabsordningen, nedsættes med 4,480580 [$MteCO_2$].

Artikel 3

1. Den samlede gennemsnitlige årlige mængde kvoter på 3,283303 $MteCO_2$, som [Republikken] Letland i henhold til [NAP'en] skal tildele de i planen angivne anlæg og nytilkomne, må ikke overskrides.

2. [NAP'en] kan ændres uden Kommissionens forudgående godkendelse, hvis ændringen vedrører de kvoter, som er tildelt bestemte anlæg, ikke medfører en overskridelse af den samlede mængde kvoter, der skal tildeles de i planen angivne anlæg, og hvis den er en følge af forbedringer af dataenes kvalitet eller består i en mindskelse af den procentdel af kvoterne, der skal tildeles gratis inden for de i artikel 10 i direktiv [2003/87] fastsatte rammer.

3. Enhver ændring af [NAP'en], bortset fra de ændringer, der har til formål at gennemføre artikel 2, skal forelægges før den 31. december 2006, som er den frist, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i direktiv [2003/87], og kræver forudgående godkendelse af Kommissionen, jf. artikel 9, stk. 3, i direktiv [2003/87].

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Republikken Letland.«

10 Ved skrivelse af 29. december 2006 forelagde Republikken Letland Kommissionen en revideret NAP, som fastsatte tildeling af et samlet årligt gennemsnit på 6,253146 $MteCO_2$.

11 Ved skrivelse af 30. marts 2007 affattet på engelsk konstaterede Kommissionen, at oplysningerne i den reviderede NAP var ufuldstændige, og anmodede Republikken Letland om at besvare visse spørgsmål og fremsende yderligere oplysninger.

12 Ved skrivelse af 25. april 2007 besvarede Republikken Letland denne anmodning om oplysninger.

13 Den 13. juli 2007 vedtog Kommissionen beslutning K(2007) 3409 om ændring af den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Letland har forelagt for perioden 2008-2012 i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF (herefter »den anfægtede beslutning«), hvis dispositive del bl.a. er affattet som følger:

»*Artikel 1*

Følgende dele af den foreslåede ændring af [NAP'en] for Letland for den femårsperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i direktiv [2003/87], er nærmere bestemt forenelige med de nedenfor nævnte kriterier og godkendes derfor:

1. Kriterierne 1-3 i bilag III til direktiv [2003/87]: forhøjelsen af den samlede årlige mængde kvoter på 0,144813 [MteCO_2], hvilket er foreneligt med de vurderinger, der er foretaget i henhold til beslutning nr. 280/2004/EF, og med potentialet, herunder det teknologiske potentiale, for reduktion af emissionerne fra [de pågældende] aktiviteter.

[…]

Artikel 2

Følgende del af den foreslåede ændring af [NAP'en] for Letland for den femårsperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i direktiv [2003/87], er uforenelig med de nedenfor nævnte kriterier og afvises derfor: kriterierne 1-3 i bilag III til direktiv [2003/87]: forhøjelsen af den samlede årlige mængde kvoter på 2,825030 [MteCO_2], hvilket er uforeneligt med de vurderinger, der er foretaget i henhold til beslutning 280/2004, og med potentialet, herunder det teknologiske potentiale, for reduktion af emissionerne fra [de pågældende] aktiviteter.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Letland.«

14 I punkt 1 i betragtningerne til den anfægtede beslutning henviser Kommissionen til artikel 3, stk. 3, i den første beslutning om afvisning, som tillod Republikken Letland at forelægge ændringer af NAP'en for perioden 2008-2012 før den 31. december 2006, som er den frist, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i direktiv 2003/87.

15 I punkt 3 i betragtningerne til den anfægtede beslutning konstaterer Kommissionen bl.a., at i det omfang de af Republikken Letland fremlagte oplysninger indeholder en ændring af NAP'ens indhold, kræver denne ændring forudgående godkendelse af Kommissionen, jf. artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87. Den anfægtede beslutning er begrænset til disse aspekter af de fremlagte oplysninger. Andre aspekter af nævnte oplysninger, navnlig dem, der vedrører gennemførelsen af den første beslutning om afvisning eller udtrykker et synspunkt, der afviger fra den vurdering, som

Kommissionen har foretaget i nævnte beslutning, er ikke taget i betragtning med henblik på den anfægtede beslutning.

16 I punkt 6 i betragtningerne til den anfægtede beslutning konstateres, at Republikken Letland ikke har fremlagt oplysninger, som kan begrunde en ændring af beregningsmåden for den maksimale mængde kvoter, således som fastsat i forbindelse med den første beslutning om afvisning.

17 Endelig godkender Kommissionen i punkt 8 i betragtningerne til den anfægtede beslutning, henset til de af Republikken Letland fremsendte mere præcise oplysninger med hensyn til en særdeles stor investering i cementsektoren, på grundlag af denne beregningsmåde en forhøjelse af det maksimale antal disponible kvoter, således som fastsat i den anfægtede beslutnings artikel 1.

Retsforhandlinger og parternes påstande

18 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 26. september 2007 har Republikken Letland anlagt denne sag.

19 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor samme dag fremsatte Republikken Letland begæring om, at der blev truffet afgørelse efter den fremskyndede procedure som omhandlet i artikel 76a i Rettens procesreglement. Ved afgørelse af 13. november 2007 afslog Retten (Tredje Afdeling) begæringen.

20 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 27. november 2007 fremsatte Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland begæring om tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionen. Ved kendelse af 12. juni 2008 imødekom formanden for Rettens Tredje Afdeling interventionsbegæringen. Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland indgav sit interventionsindlæg i sagen den 28. august 2008.

21 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 14. december 2007, bekræftet ved skrivelse af 26. maj 2008, anmodede Republikken Letland om fortrolig behandling i henhold til artikel 116, stk. 2, i Rettens procesreglement af visse dele af stævningens bilag 7 i forhold til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

22 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 27. december 2007 fremsatte Republikken Litauen begæring om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Republikken Letland. Ved kendelse af 12. juni 2008 imødekom formanden for Rettens Tredje Afdeling interventionsbegæringen. Republikken Litauen indgav sit interventionsindlæg i sagen den 29. august 2008.

23 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 6. januar 2009 indgav Kommissionen sine bemærkninger til interventionsindlæggene fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt Republikken Litauen. Republikken Letland har ikke fremsat bemærkninger til nævnte interventionsindlæg inden for den fastsatte frist.

24 Ved processkrift indleveret til Rettens Justitskontor den 7. februar 2008 fremsatte Den Slovakiske Republik begæring om tilladelse til at intervenere til støtte for Republikken Letland. Ved kendelse af 12. juni 2008 fastslog formanden for Rettens Tredje Afdeling, at begæringen var fremsat i overensstemmelse med procesreglementets artikel 115, men efter udløbet af den frist på seks uger, der er fastsat i reglementets artikel 115, stk. 1. Formanden for Rettens Tredje Afdeling imødekom derfor begæringen,

men begrænsede Den Slovakiske Republiks rettigheder til kun at omfatte dem, der er fastsat i reglementets artikel 116, stk. 6.

25 Republikken Letland, støttet af Republikken Litauen, har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

26 Kommissionen, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Republikken Letland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

27 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

28 Ved skrivelse af 12. juli 2010 har Retten i form af en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse, jf. procesreglementets artikel 64, anmodet Kommissionen om at fremlægge visse dokumenter. Kommissionen har imødekommet denne anmodning inden for den fastsatte frist.

29 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede mundtlige spørgsmål fra Retten under retsmødet den 21. september 2010.

Retlige bemærkninger

30 Republikken Letland har til støtte for søgsmålet fremført fire anbringender om, for det første, tilsidesættelse af de kompetencer, der er fastsat i EF-traktaten vedrørende energipolitik, for det andet, tilsidesættelse af »princippet om forbud mod forskelsbehandling«, for det tredje, tilsidesættelse af de forpligtelser, der følger af Kyotoprotokollen, og, for det fjerde, manglende overholdelse af fristen på tre måneder i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87.

Formalitetsindsigelsen om, at påstanden om annullation af den anfægtede beslutnings artikel 1 skal afvises

Parternes argumenter

31 Selv om Republikken Letland har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning i sin helhed, er denne påstand ifølge Kommissionen, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, reelt kun en påstand om annullation af beslutningens artikel 2 og ikke af dennes artikel 1, hvori det fastslås, at visse af de i den

revideredе NAP foreslåede ændringer er forenelige med kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87. En retsakt kan imidlertid kun være genstand for et annullationssøgsmål, når denne retsakt har retligt bindende virkninger, der kan berøre sagsøgerens interesser. Eftersom den anfægtede beslutnings artikel 1 ikke berører Republikken Letlands interesser, har denne ingen retlig interesse i, at denne artikel annulleres, og søgsmålet skal herved afvises.

32 Republikken Letland har bestridt denne argumentation.

Rettens bemærkninger

33 Hvad angår det af Kommissionen påberåbte begreb søgsmålsinteresse bemærkes, at traktaten indeholder en klar sondring mellem på den ene side institutionernes og medlemsstaternes ret til at anlægge annullationssøgsmål og på den anden side fysiske og juridiske personers ret til at anlægge sådanne søgsmål. Enhver medlemsstat har nemlig ret til gennem et annullationssøgsmål at anfægte lovligheden af Kommissionens beslutninger, uden at det herved er en forudsætning, at det godtgøres, at der foreligger en retlig interesse. Det er således ikke en betingelse for, at en medlemsstats søgsmål kan antages til realitetsbehandling, at denne godtgør, at en retsakt fra Kommissionen, som den har anfægtet, har retsvirkninger i forhold til staten selv (Domstolens kendelse af 27.11.2001, sag C-208/99, Portugal mod Kommissionen, Sml. I, s. 9183, præmis 22 og 23, og Rettens dom af 22.10.2008, forenede sager T-309/04, T-317/04, T-329/04 og T-336/04, TV 2/Danmark m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2935, præmis 63). At det forholder sig således, følger ligeledes af den i retspraksis fastlagte definition af søgsmålsinteresse, hvori der kun henvises til søgsmål anlagt af fysiske eller juridiske personer og ikke til søgsmål anlagt af EU-institutioner eller medlemsstater (jf. Rettens dom af 21.5.2010, forenede sager T-425/04, T-444/04, T-450/04 og T-456/04, Frankrig m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2099, præmis 118 og den deri nævnte retspraksis).

34 Endvidere skal der sondres mellem begrebet søgsmålsinteresse og begrebet retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål, hvorefter en retsakt for at kunne være genstand for et annullationssøgsmål skal tilsigte at skabe retsvirkninger, idet der ved afgørelsen heraf skal lægges vægt på dens indhold (jf. i denne retning Domstolens dom af 22.6.2000, sag C-147/96, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 4723, præmis 25 og 27; Domstolens kendelse i sagen Portugal mod Kommissionen, nævnt i præmis 33 ovenfor, præmis 24, og af 28.1.2004, sag C-164/02, Nederlandene mod Kommissionen, Sml. I, s. 1177, præmis 18 og 19; dommen i sagen Frankrig m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 33 ovenfor, præmis 119). Det kan ikke bestrides, at den anfægtede afgørelse ved sit indhold skaber sådanne retsvirkninger.

35 Følgelig skal formalitetsindsigelsen vedrørende påstanden om annullation af den anfægtede beslutnings artikel 1 forkastes.

36 Retten finder det hensigtsmæssigt først at undersøge, om der er grundlag for det fjerde anbringende.

Det fjerde anbringende om manglende overholdelse af fristen på tre måneder i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87

Indledende bemærkninger

37 Indledningsvis præciseres, at selv om Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har gjort gældende, at Republikken Letland ikke i anledning af dette søgsmål kan anfægte den første beslutning om afvisning af 29. november 2006, idet beslutningen ikke er blevet anfægtet inden for fristerne, er denne

omstændighed, hvis den i øvrigt kan anses for bevist, uden indvirkning på spørgsmålet om, hvorvidt det fjerde anbringende om, at den anfægtede beslutning er behæftet med en iboende mangel, kan antages til realitetsbehandling.

Parternes argumenter

38 Ifølge Republikken Letland, støttet af Republikken Litauen, skal den anfægtede beslutning anses for en »nullitet«, eftersom den er vedtaget i strid med artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87. Ifølge denne bestemmelse kan Kommissionen afvise en NAP senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af denne. Den reviderede NAP blev forelagt den 29. december 2006. Følgelig udløb den frist, inden for hvilken Kommissionen skulle have reageret, hvis den ønskede at afvise denne NAP helt eller delvist, den 29. marts 2007. Det var imidlertid først den 30. marts 2007, at Kommissionen fremsendte en skrivelse — som i øvrigt var affattet på engelsk i strid med artikel 3 i Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958, s. 59) — til Republikken Letland, hvori den dels meddelte, at den reviderede NAP var ufuldstændig, dels krævede yderligere forklaringer. Endelig har Republikken Letland anført, at fristen på tre måneder i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 begyndte at løbe fra den dag, hvor dens skrivelse af 29. december 2006 med forelæggelsen af den reviderede NAP rent faktisk blev modtaget af Kommissionen, og ikke fra Kommissionens registrering af det pågældende dokument den 5. januar 2007.

39 Kommissionen, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, er af den opfattelse, at den har overholdt artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, idet den deri

fastsatte frist på tre måneder kun gælder for den forelagte NAP og ikke for ændringer hertil. Der skal sondres klart mellem på den ene side fremlæggelsen af NAP'en, fra hvilken denne frist begynder at løbe, og på den anden side de foreslåede ændringer, med hensyn til hvilke der ikke er fastsat nogen frist. Kommissionen erkender, at NAP'en anses for godkendt, når den ikke udtaler sig før udløbet af tremånedersfristen. Imidlertid er situationen anderledes, når en medlemsstat foreslår ændringer af nævnte NAP. I et sådant tilfælde tillader artikel 9, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/87 kun en medlemsstat at træffe en afgørelse om tildeling i henhold til nævnte direktivs artikel 11, hvis de ændringer, som medlemsstaten har foreslået, er godkendt af Kommissionen, hvilket er det samme som at kræve en udtrykkelig godkendelse fra Kommissionen.

40 Selv om artikel 9, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/87 ikke fastsætter en frist for Kommissionen med henblik på godkendelsen af de af medlemsstaten foreslåede ændringer af NAP'en, følger det ifølge Kommissionen imidlertid ikke heraf, at den råder over ubegrænset tid til at undersøge disse ændringer. Kommisssionen skal træffe afgørelse herom hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden begyndelsen af den pågældende handelsperiode. Kommissionen har desuden overholdt præmis 55 i Rettens dom af 23. november 2005, Det Forenede Kongerige mod Kommissionen (sag T-178/05, Sml. II, s. 4807), ved i sin skrivelse af 30. marts 2007 at fremsende sin kritik med hensyn til de foreslåede ændringer til de lettiske myndigheder. På samme måde har Kommissionen i modsætning til Republikken Litauen gjort gældende, at nævnte doms præmis 73 kun indeholder et obiter dictum, når det heri præciseres, at der ingen grund er til at antage, at fristen på tre måneder, som er fastsat i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, og inden for hvilken Kommissionen kan afvise planen, ikke begynder at løbe, når der er blevet forelagt en ufuldstændig NAP. Dels skal nævnte passus i den pågældende dom fortolkes under hensyn til denne sags særlige omstændigheder. Dels præciserede Retten i samme præmis i dommen, at hvis NAP'en er ufuldstændig eller »foreløbig«, har Kommissionen ret til at afvise den enten med henvisning til, at den ikke opfylder de i direktivet fastsatte kriterier, eller at Kommissionen ikke er i stand til at tage stilling til, om den opfylder disse kriterier. I disse tilfælde fastslog Retten, at Kommissionen har ret til, idet den afviser NAP'en, at pålægge medlemsstaten at forelægge en ny og fuldstændig NAP, før den kan træffe afgørelse i medfør af artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87.

41 Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilføjet, at Kommissionen skal være i stand til at vurdere NAP'en, hvilket kun er muligt, når den råder over fuldstændige oplysninger. Følgelig bør fristen på tre måneder i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 først begynde at løbe fra det øjeblik, hvor disse oplysninger foreligger, idet undersøgelsesproceduren ellers mister sin effektive virkning. Hvis det ikke forholdt sig således, ville Kommissionen nemlig skulle afvise NAP'en alene med den begrundelse, at den ikke rådede over tilstrækkelige oplysninger, med den konsekvens, at medlemsstaten skulle foretage en ny forelæggelse af sin NAP og hermed udløse en ny tremånedersfrist.

42 Kommissionen, støttet af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, har præciseret, at loyalitetsprincippet i artikel 10 EF forbyder den, når den ikke har modtaget alle de krævede oplysninger med henblik på at vurdere ændringerne af en NAP i lyset af kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87, automatisk at afvise disse ændringer uden at give den pågældende medlemsstat mulighed for at fremskaffe de manglende oplysninger inden for en fastsat frist. Hvis dette ikke var tilfældet, skulle Kommissionen for at overholde tremånedersfristen afvise ændringerne af NAP'en, selv om medlemsstaten på eget initiativ eller efter anmodning bestræbte sig på at indsamle og fremsende disse manglende oplysninger. Ifølge Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland er Republikken Letlands adfærd i strid med princippet om god tro, eftersom denne i første omgang erkendte, at NAP'en var ufuldstændig, og fremsendte de yderligere oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om, og dernæst rejste klagepunktet om manglende overholdelse af tremånedersfristen.

43 Under retsmødet har Kommissionen som svar på et spørgsmål fra Retten frafaldet sit subsidiære argument om, at tremånedersfristen under alle omstændigheder først begyndte at løbe fra den dato, hvor Kommissionens Generalsekretariat registrerede den reviderede NAP, dvs. den 5. januar 2007, hvilket er tilført retsbogen.

44 Endelig er Kommissionen af den opfattelse, at selv om dens skrivelse af 30. marts 2007 blev affattet på engelsk og ikke på lettisk, har denne omstændighed ikke haft indvirkning på den anfægtede beslutnings gyldighed. Kommissionen har således understreget, at den har måttet gennemgå de 27 NAP'ere på meget kort tid, og at hovedparten af medlemsstaterne, heriblandt Republikken Letland, har udvist konduite over for Kommissionen ved at fremsende deres NAP'ere oversat til engelsk. Den efterfølgende skriftveksling har også primært fundet sted på engelsk. Kommissionen var således af den opfattelse, at Republikken Letland med henblik på undersøgelsen af NAP'en havde accepteret, at skriftvekslingen foregik på engelsk, eftersom Republikken Letland i sin skrivelse af 25. april 2007 besvarede skrivelsen af 30. marts 2007 uden at gøre indvending mod anvendelsen af dette sprog. Under alle omstændigheder vil en tilsidesættelse af forordning nr. 1 være en proceduremæssig uregelmæssighed, som kun kan medføre, at den vedtagne retsakt annulleres, såfremt proceduren kunne have ført til et andet resultat, hvis den ikke havde foreligget. I det foreliggende tilfælde ville fremlæggelsen af en oversættelse til lettisk af hele skriftvekslingen mellem Kommissionen og Republikken Letland ganske vist have forlænget proceduren, men ville ikke have kunnet ændret udfaldet heraf.

Rettens bemærkninger

— Kommissionens kontrolbeføjelse i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87

45 I henhold til artikel 9, stk. 3, første punktum, i direktiv 2003/87 kan Kommissionen senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en NAP afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med nævnte direktivs artikel 10. I henhold til bestemmelsens andet punktum træffer medlemsstaten

kun afgørelse i henhold til nævnte direktivs artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis de foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen. Endelig fastsættes i bestemmelsens tredje punktum, at en afgørelse om afslag truffet af Kommissionen skal begrundes.

46 Som fastslået i retspraksis er Kommissionens beføjelse til at kontrollere og afvise NAP'ere i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 stærkt begrænset, idet beføjelsen har såvel materielle som tidsmæssige begrænsninger. Denne kontrol er begrænset til Kommissionens undersøgelse af NAP'ens forenelighed med kriterierne i bilag III og bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 2003/87, og den skal udøves senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af den pågældende NAP (Rettens kendelse af 30.4.2007, sag T-387/04, EnBW Energie Baden-Württemberg mod Kommissionen, Sml. II, s. 1195, præmis 104; jf. ligeledes i denne retning Rettens dom af 7.11.2007, sag T-374/04, Tyskland mod Kommissionen, Sml. II, s. 4431, præmis 116).

47 I øvrigt fører den forudgående kontrol i medfør af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 ikke nødvendigvis til en beslutning fra Kommissionens side. Kommissionen er ganske vist forpligtet til efter forelæggelsen af en NAP omhyggeligt og upartisk at undersøge nævnte NAP's forenelighed med kriterierne i bilag III og med bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 2003/87. Det fremgår imidlertid af ordene »kan afvise«, at Kommissionen råder over et vist skøn i denne forbindelse. Det følger desuden heraf, at hvis Kommissionen afstår fra inden for fristen på tre måneder efter medlemsstatens forelæggelse af en NAP at gøre brug af sin beføjelse, kan medlemsstaten principielt gennemføre nævnte NAP på de betingelser, der er fastsat i artikel 11 ff. i direktiv 2003/87, uden at dette kræver Kommissionens godkendelse. Undersøgelsesproceduren vedrørende en NAP skal således ikke nødvendigvis afsluttes med en formel beslutning, bl.a. når medlemsstaten under denne procedure foretager alle de anmodede ændringer. Til gengæld kan Kommissionen blive nødt til at gøre brug af sin beslutningsbeføjelse i henhold til artikel 9, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/87, når medlemsstaten afstår fra, eller nægter, at ændre sin NAP før udløbet af tremånedersfristen til trods for de fremførte indvendinger. I mangel af en sådan beslutning om afvisning fra Kommissionens side bliver den forelagte NAP nemlig endelig og omfattes af en formodning om lovlighed, som gør det muligt for medlemsstaten at gennemføre den (jf. i denne

retning kendelsen i sagen EnBW Energie Baden-Württemberg mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 106, 107, 111, 115 og 120).

48 I denne forbindelse kan Kommissionen ikke med føje gøre gældende, at artikel 9, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/87, som nævner »foreslåede ændringer«, som er »godkendt af Kommissionen«, kræver, at Kommissionen vedtager en formel beslutning om godkendelse af disse ændringer. Som fastslået af Retten, forekommer de pågældende ændringer i en senere fase af undersøgelsesproceduren, nemlig efter Kommissionens indvendinger mod den forelagte NAP eller en del heraf, og de har netop til formål at imødegå Kommissionens indledningsvis udtrykte indvendinger vedrørende deres forenelighed med kriterierne i bilag III og bestemmelserne i artikel 10 i direktiv 2003/87. Kommissionens godkendelse af de nævnte ændringer er dermed kun en naturlig følge af dens første indvendinger inden for rammerne af dens begrænsede beføjelse til kontrol og afvisning, der er tillagt den ved artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, og ikke udtryk for en generel godkendelsesbeføjelse (kendelsen i sagen EnBW Energie Baden-Württemberg mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 104). I øvrigt fremgår det ikke af denne retspraksis, at Kommissionens godkendelse af de ændringer, der er foretaget af NAP'en, skal være genstand for en formel beslutning fra Kommissionens side. Tværtimod ville en sådan fortolkning dels være i strid med princippet om, at Kommissionen ikke har en generel godkendelsesbeføjelse i forhold til en NAP. Dels ville en sådan fortolkning ikke være i overensstemmelse med ordlyden af artikel 9, stk. 3, tredje punktum, som kun omhandler en afgørelse om afslag og ikke en afgørelse om godkendelse.

49 Det er i lyset af disse principper, at det skal vurderes, om Kommissionen i det foreliggende tilfælde har overholdt forskrifterne i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87.

— Begrebet forelæggelse som omhandlet i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87

50 Det bemærkes, at Republikken Letland i det væsentlige har gjort gældende, at Kommissionen hvad angår undersøgelsesproceduren vedrørende den reviderede NAP har tilsidesat den i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 fastsatte frist på tre måneder. Efter forelæggelsen af nævnte reviderede NAP den 29. december 2006 udløb denne frist nemlig den 29. marts 2007. Kommissionen fremsendte imidlertid først den 30. marts 2007 en anmodning om oplysninger til Republikken Letland — på engelsk og derfor i strid med artikel 3 i forordning nr. 1 — hvoraf fremgik, at nævnte NAP var ufuldstændig.

51 I det foreliggende tilfælde er det ubestridt, at den anfægtede beslutning ikke blev truffet inden for en frist på tre måneder efter forelæggelsen af den reviderede NAP den 29. december 2006, men først den 13. juli 2007. Under disse omstændigheder må det undersøges, om en ny frist på tre måneder begyndte at løbe som følge af forelæggelsen af den reviderede NAP, efter at undersøgelsesproceduren blev foreløbigt afsluttet ved den første beslutning om afvisning. Med andre ord må det vurderes, om begrebet forelæggelse af en NAP, jf. artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, omhandler såvel den oprindelige forelæggelse af en NAP som forelæggelsen af en revideret NAP, bl.a. som følge af en beslutning om afvisning fra Kommissionen.

52 Ordlyden af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 sondrer hvad angår »forelæggelse af en [NAP]«, som får tremånedersfristen til at løbe, ikke mellem, om der er tale om den oprindelige forelæggelse af NAP'en eller om den senere forelæggelse af en revideret NAP, navnlig som følge af Kommissionens vedtagelse af en beslutning om afvisning. Desuden bibringer præciseringen om, at denne forelæggelse sker »i henhold til stk. 1« i samme artikel, hvorefter »hver medlemsstat [udarbejder] en [NAP] med angivelse af den samlede mængde kvoter, den vil tildele for den pågældende [handels]periode, og hvordan den vil tildele dem«, ikke yderligere afklaring i denne forbindelse, eftersom formålet med såvel den oprindelige forelæggelse af NAP'en som den efterfølgende

forelæggelse af den reviderede NAP er en kvantificering af den samlede mængde kvoter, medlemsstaten påtænker at tildele.

53 I øvrigt udelukker formuleringen »foreslåede ændringer« ikke medlemsstatens mulighed, endog forpligtelse, til at foreslå sådanne ændringer i form af en formel forelæggelse af en revideret NAP, navnlig når der er tale om ændringer, der har en væsentlig rækkevidde. I denne forbindelse bemærkes, at Retten allerede har fastslået dels at artikel 9, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/87 ikke opstiller begrænsninger for, hvilke ændringer der kan foretages, dels at enhver ændring skal forelægges for og godkendes af Kommissionen, før NAP'en, som ændret, kan anvendes som grundlag for en beslutning truffet af medlemsstaten i henhold til artikel 11 i direktiv 2003/87 (dommen i sagen Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, nævnt i præmis 40 ovenfor, præmis 56). Retten har i samme retning fastslået, at Kommissionen har ret til, idet den afviser NAP'en, at pålægge medlemsstaten at forelægge en ny og fuldstændig NAP, før den kan træffe afgørelse (dommen i sagen Det Forenede Kongerige mod Kommissionen, nævnt i præmis 40 ovenfor, præmis 73). I overensstemmelse med disse principper følger det i øvrigt af den dispositive del af den første beslutning om afvisning (artikel 2 og artikel 3, stk. 3), at Kommissionen selv var af den opfattelse, at alle ændringer af NAP'en i det foreliggende tilfælde skulle »forelægges« for Kommissionen, og at disse ændringer således var underlagt dens forudgående kontrol i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87.

54 Set i en formålsfortolknings perspektiv har en procedure indledt i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 — ud over muligheden for, at Kommissionen foretager en forudgående kontrol — desuden til formål at sikre medlemsstaterne retssikkerhed og navnlig at give dem mulighed for hurtigt inden for korte frister at fastsætte, hvorledes de kan tildele emissionskvoterne og forvalte fællesskabsordningen for handel med kvoter på grundlag af deres NAP i den berørte tildelingsperiode. I forhold til denne periodes begrænsede varighed — tre eller fem år (artikel 11 i direktiv 2003/87) — har såvel Kommissionen som medlemsstaterne en legitim interesse i, at enhver tvist med hensyn til en NAP's indhold løses hurtigt, og at den pågældende NAP ikke i sin gyldighedsperiode risikerer at blive anfægtet af Kommissionen (kendelsen i sagen

EnBW Energie Baden-Württemberg mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 117).

55 Disse betragtninger gælder med hensyn til enhver NAP, uafhængigt af spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om den oprindeligt forelagte version eller en revideret version, der er forelagt senere. Desuden er kravet til Kommissionen om efter forelæggelsen af en revideret NAP at foretage en hurtig og effektiv kontrol så meget desto større, når der forud for denne kontrol allerede er foretaget en første fase af undersøgelsen af den oprindelige NAP, som i givet fald har ført til en afgørelse om afslag og dernæst til ændringer af nævnte NAP. Selv om Kommissionen har gjort gældende, at den er bemyndiget til at undersøge de foreslåede ændringer af en NAP, eller en revideret NAP, uden at skulle overholde den i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 anførte frist på tre måneder, kan en sådan påstand hindre formålet med en hurtig og effektiv kontrol samt den retssikkerhed, som den forelæggende medlemsstat har ret til med henblik på at kunne tildele emissionskvoterne til de anlæg, der er beliggende på medlemsstatens område før begyndelsen af handelsperioden i henhold til nævnte direktivs artikel 11.

56 Endelig kan Kommissionen ikke gøre gældende, at den efter afslutningen af den anden fase af undersøgelsesproceduren vedrørende vurderingen af de foreslåede ændringer af NAP'en skulle vedtage en formel beslutning om godkendelse af nævnte ændringer, hvilket adskiller denne fase fra den, der omhandler den NAP, der oprindeligt blev forelagt, eftersom en sådan beslutning hverken er fastsat i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 eller nødvendig (jf. præmis 48 ovenfor).

57 Følgelig må det konkluderes, at begrebet forelæggelse som omhandlet i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87 omfatter såvel den første som efterfølgende forelæggelser af forskellige versioner af en NAP, således at hver af disse forelæggelser udløser en ny frist på tre måneder.

— Udløbet af fristen på tre måneder i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87

58 Det fremgår af det ovenstående, at forelæggelsen af den reviderede NAP den 29. december 2006 i det foreliggende tilfælde udløste en ny frist på tre måneder som omhandlet i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87.

59 Henset til, at fristen på tre måneder som omhandlet i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, udløb den 29. marts 2007, blev anmodningen om oplysninger fra Kommissionen, som blev fremsendt til Republikken Letland den 30. marts 2007, fremsat for sent. Det er derfor ikke nødvendigt at vurdere, dels om en anmodning af denne slags, såfremt det forudsættes, at den var blevet fremsat inden for fristen, kunne have afbrudt eller suspenderet fristen, dels om en sådan afbrydelse eller suspension kunne finde sted til trods for, at denne skrivelse var affattet på engelsk og ikke på lettisk.

60 Det følger heraf, at den reviderede NAP blev endelig den 30. marts 2007.

61 I modsætning til det af Republikken Letland anførte er den procedurefejl, som følger af den manglende overholdelse af fristen på tre måneder som omhandlet i artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, imidlertid ikke så grov og åbenbar, at den kan begrunde, at den anfægtede beslutning erklæres for en nullitet (jf. Domstolens dom af 6.3.2008, sag C-196/07, Kommissionen mod Spanien, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis). Retsakter — selv ulovlige — der udstedes af institutionerne, er nemlig principielt omfattet af en formodning for, at de er lovlige, og afføder derfor retsvirkninger, så længe de ikke er blevet trukket tilbage, annulleret under et annullationssøgsmål eller erklæret ugyldige som følge af en præjudiciel forelæggelse eller en ulovlighedsindsigelse (Rettens dom af 23.10.2008, sag T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran mod Rådet, Sml. II, s. 3019, præmis 55 og den deri nævnte retspraksis). Som fastslået ovenfor i præmis 47, bliver NAP'en, henset til særegenhederne ved undersøgelsesproceduren i henhold til artikel 9, stk. 3, i direktiv

2003/87, efter udløbet af denne procedure endelig og er omfattet af en formodning for, at den er lovlig, såfremt der ikke foreligger en beslutning fra Kommissionen inden for fristen på tre måneder. Den ulovlighed, der er konstateret i det foreliggende tilfælde, nemlig at den anfægtede beslutning fremkom for sent, kan ikke desto mindre ikke anses for så grov og åbenbar, at den medfører, at den anfægtede beslutning er en nullitet. Henset til det grundlæggende retssikkerhedsprincip, skal konklusionen om, at en retsakt er en nullitet, nemlig forbeholdes fuldstændig ekstreme tilfælde (jf. i denne retning Domstolens dom af 15.6.1994, sag C-137/92 P, Kommissionen mod BASF m.fl., Sml. I, s. 2555, præmis 48 og 50, af 8.7.1999, sag C-245/92 P, Chemie Linz mod Kommissionen, Sml. I, s. 4643, præmis 93 og 95, og af 5.10.2004, sag C-475/01, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 8923, præmis 18 og 20).

62 Herefter skal den anfægtede beslutning annulleres på grund af tilsidesættelse af artikel 9, stk. 3, i direktiv 2003/87, uden at det er fornødent at tage stilling til formaliteten og realiteten vedrørende de øvrige anbringender, der er gjort gældende af Republikken Letland.

Sagens omkostninger

63 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Republikken Letlands påstand herom.

64 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, første afsnit, bærer medlemsstater, der er indtrådt i en sag som intervenienter, deres egne omkostninger. Herefter bærer Republikken Litauen, Det Forenede Kongerige og Nordirland og Den Slovakiske Republik deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling):

1) Kommissionens beslutning K(2007) 3409 af 13. juli 2007 om ændring af den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Republikken Letland har forelagt for perioden 2008-2012 i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, annulleres.

2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Republikken Letlands omkostninger.

3) Republikken Litauen, Den Slovakiske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. marts 2011.

Underskrifter